

РЕШЕНИЕ

№ 19

гр. Петрич, 07.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕТРИЧ, ТРЕТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на шестнадесети януари през две хиляди двадесет и
четвърта година в следния състав:

Председател: Андроника Ил. Ризова -
Ръжданова

при участието на секретаря Людмила Маламова
като разгледа докладваното от Андроника Ил. Ризова - Ръжданова
Административно наказателно дело № 20231230200673 по описа за 2023
година

Производството е по реда на чл.58д-63 от ЗАНН.

Образувано е по жалба, депозирА. от „Я. Н.“ ЕООД, ЕИК ***, с адрес в гр. П., ул. „Б.“ № *, представлявано от управителя Я. Е. Н., срещу НП № 01/2300259 от 27.07.2023 г., издадено от Директора на Дирекция „ИТ-Благоевград, с което на жалбоподателя е наложена на основание чл.416, ал.5, вр. чл.414, ал.3 от КТ – „имуществена санкция” от 1 500.00 лева за нарушение на чл.63, ал. 2 от КТ.

Твърди се в жалбата, че оспореното НП е незаконосъобразно, тъй като изложената в него фактическа обстановка не съответства на обективната истина, а административно-наказващият орган не е взел предвид всички релевантни факти.

В съдебно заседание, дружеството-жалбоподател, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата и моли за събирането на гласни доказателства. В становището си по съществото на спора, пълномощникът на търговското дружество поддържа доводите за незаконосъобразност на санкционния акт поради неправилно установена фактическа обстановка от административно-наказващия орган.

Д „ИТ-Благоевград“, чрез процесуалния си представител, изразява становище за процесуална и материална законосъобразност на обжалваното НП и моли същото да бъде потвърдено.

РП-Благоевград, ТО Петрич - уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

След съвкупен анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

На 05.05.2023 г. около 15,30 часа служителите на Дирекция „ИТ-Благоевград – свидетелите М. С. и А. М. са извършили проверка в обект Бърза закуска, находящ се в гр. П., ул. „С.“, стопанисван от „Я. Н.“ ЕООД-гр. П.. Според съдържанието на съставения констативен протокол, при проверката на място служителите на административно-наказващия орган са установили лицето А. Б. П. да извършва трудова дейност като „помощник-кухня“ без да ѝ е предоставен екземпляр от сключен в писмена форма трудов договор, подписан от двете страни и копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3 от КТ, заверено от ТД на НАП. По време на проверката по работни места, А. П. е попълнила и подписала декларация, в която сочи, че работното ѝ време е от 15.00 часа до 17.00 часа, че работи в обекта от 04.05.2023 г. на длъжността „помощник-кухня“. На гърба на декларацията същата собственоръчно е записала „Не извършваме работна дейност, само гледаме“ Декларацията е приета като писмено доказателство. След направена проверка по документи на 15.05.2023 г., проверяващите са установили, че на 09.05.2023 г. е сключен трудов договор за неопределено време между „Я. Н.“ ЕООД и А. П., който е за длъжността помощник кухня на непълно работно време – 4 часа с основно месечно възнаграждение 390 лева. Същият бил регистриран в НАП на 09.05.2023 г. в 10.37 ч.

На 15.05.2023 г. свидетелката М. С. е съставила акт за установяване на адм. нарушение №01-2300259, против „Я. Н.“ ЕООД- гр. П. за това, че при извършена проверка на 05.05.2023 г. около 15,30 часа в обект „Бърза закуска“, находящ се в гр. П., на ул. „С.“ № *, експлоатиран от „Я. Н.“ ЕООД, търговското дружество в качеството си на работодател е допуснало лицето А. Б. П., да извършва трудова дейност в обекта на длъжността „помощник-кухня“ без да ѝ предоставен екземпляр от сключен в писмена форма трудов договор, подписан от двете страни и копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3 от КТ, заверено от ТД на НАП. Актосъставителят квалифицирал нарушението като такова по чл.63, ал. 2 от КТ. Актът е връчен на законния представител на юридическото лице в деня на съставянето му.

В 7-дневния срок по чл.44, ал.1 от ЗАНН не са депозирани възражения.

Въз основа на акт за установяване на адм. нарушение, при идентично с АУАН и констативния протокол описание на фактичката обстановка на нарушението, след преценка на констатациите на актосъставителя, Директорът на Дирекция „ИТ-Благоевград е издал атакуваното НП, с което за нарушение на чл.63, ал. 2 от КТ и на основание чл.416, ал.5, вр. чл.414, ал.3 от КТ, на „Я. Н.“ ЕООД-гр. П. е наложена „имуществена санкция“ от 1 500.00 лв.

НП е връчено на законния представител на нарушителя на 17.08.2023 г. с обратна разписка. Жалбата срещу санкционния акт е депозирА. пред административно-наказващия орган на 01.09.2023 г.

При обжалването на НП пред РС Петрич са събрани гласни доказателства – разпит на лицата, извършили проверката – свидетелите С. и М., които са и актосъставител и свидетел при съставянето и връчването на АУАН, лицата присъствали на място при извършването на проверката – свидетелите А. П. и Т. Л.. Показанията на всички свидетели са безпротиворечиви, че към датата на извършване на проверката (05.05.2023 г.) в обект Бърза закуска, находящ се в гр. П., ул. „С.“ на място са били както свидетелката Т. Л., която е служител на обекта, така и А. П. /и нейната приятелка К./. Противоречия в показанията на служителите на административно-наказващия орган, от една страна, и на свидетелите Л. и П. са налице относно обстоятелството дали към момента на проверката П. е извършвала трудова дейност. Свидетелките С. и М. заявяват, че всички лица в заведението са вършели нещо, като П. и друго лице, за което установили впоследствие, че е непълнолетно и че за него няма разрешение за работа, приготвяли заготовка за сандвичи като се намирали в обособено като кухня място, в което се приготвяли храни и заготовките за

тях.

Свидетелката П. сочи, че на датата на проверката тя, заедно със своята приятелка – непълнолетната К., отишли в заведението за бързо хранене, за да видят за какво става въпрос и дали ще им хареса естеството на работата. Намирала се в задното помещение на обекта и наблюдавала работата с уредите. Искала да види какви артикули се предлагат, как се почиства заведението и т.н. Заедно с приятелката ѝ попълнили декларациите, които им били раздадени от проверяващите и попълнили датата 04.05, защото тогава приятелката ѝ била отишла да пита за работата, но я върнали, за да отидат на следващия ден двете. Часовете попълнили от 15 до 17, защото били отишли в около 15.00 часа, а работното време на заведението е до 17.00 часа. Все още не били говорили с управителката за евентуално възнаграждение, ако започнат работа, защото още не били сигурни, че ще им хареса и ще започнат. Ако решили да започнат, щели да ходят след училище от 13 до 17.00 часа, т.е. за четири часа. Няколко дни след проверката П. започнала работа, като преди това сключила писмен трудов договор с търговеца, който бил подписан ѝ от двете страни, регистриран в НАП, с уговорка за четиричасов работен ден и възнаграждение в размер на 390 лева месечно.

Свидетелката Т. Л. потвърждава, че при влизането на проверяващите, А. се е намирала в задното помещение, където една от колежките ѝ показвала какво се вари на котлоните и какво се готви в кухнята.

Л. сочи, че заведението е за бързо хранене, обикновено е по-заето от 10 до 14.30 часа, когато хората обядват. След това – от 15 до 17 се почиства – самото заведение, котлоните и т.н. Сочи, че заготовките за сандвичите и салатите се правят сутрин, за да е подготвено за клиентите, които идват на обяд.

Освен това сочи, че действително П. е била в задното помещение, в което се приготвяли заготовки, но не е работила, а единствено е наблюдавала, защото всеки, който желае да работи първо трябва да види какво се прави, защото заведението има богато меню и едва след като постъпи на работа започва да се обучава и то първоначално за подготовка на салати, които са по-лесни за приготвяне.

Като писмени доказателства по делото са приети съдържащите се в административно-наказателната преписка декларация от лице, работещо по трудово/гражданско правоотношение, писмен договор и справка за уведомяване от НАП.

Административно-наказващия орган представя заповед №3-0693 от 15.08.2022 г., с която ИД на ИА ГИТ е делегирал правомощия на директорите на Д.,ИТ да издават НП.

Горната фактическа обстановка съдът приема за доказана въз основа на писмените доказателства, приети по делото и свидетелските показания, събрани в откритите съдебни заседания на 07.11.2023 г. и на 16.01.2024 г.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира жалбата, с която е сезиран за допустима, а по същество – основателна, предвид следните съображения.

Жалбата е подадена в законоустановения 14-дневен срок по чл.59, ал.2 от ЗАНН. Жалбата е подадена в срок и изхожда от лице, за което е налице правен интерес от оспорване – управителят на санкционираното търговско дружество.

РазгледА. по същество – жалбата е основателна, поради следните аргументи:

Обжалваното НП е издадено от материално и териториално компетентен административно-наказващ орган. Санкционният акт е издаден от компетентен орган, оправомощен да издава НП. Според чл.48, ал.1 ЗАНН, административно-наказателната преписка се разглежда от административно-

наказващия орган, в чийто район е било извършено нарушението. В случая НП е издадено на основание чл.416, ал.5 КТ. Според тази норма наказателните постановления се издават от ръководителя на съответния орган по чл.399, 400 и 401 или от оправомощени от него длъжностни лица съобразно ведомствената принадлежност на актосъставителите. Съгласно чл.399, ал.1 КТ, цялостният контрол за спазване на трудовото законодателство във всички отрасли и дейности, включително по изплащане на неизплатени трудови възнаграждения и обезщетения след прекратяване на трудовото правоотношение, се осъществява от ИА "ГИТ" към министъра на ТСП. От анализа на тези норми може да се направи извод, че законово определеният административно-наказващ орган за извършени нарушения на КТ е ръководителят на ИА "ГИТ". В чл.416, ал.5 КТ изрично е предвидено, че в това си качество той може да оправомощава длъжностни лица съобразно ведомствената принадлежност на актосъставителите, каквото делегиране на правомощия е извършено с горесцитираната заповед на ИД на ИА „ГИТ. Предвид горното, НП и акта за установяване на адм. нарушение са издадени от компетентен орган респ. длъжностни лица.

В хода на административно наказателната процедура не са нарушени установените законови норми относно сроковете за съставянето на акта за установяване на адм. нарушение и издаване на НП. Актът е съставен в давностния тримесечен срок по чл.34, ал.2 от ЗАНН, считано от деня на откриване на нарушението.

НП е издадено след изтичане на седемдневния срок за възражения от съставянето на акт, както и преди изтичането на едномесечния срок по чл.52, ал.1 от ЗАНН.

В хода на административно-наказателното производство не са допуснати процесуални нарушения, накърняващи правото на защита, по съставянето и връчването на АУАН и НП. Актът е съставен в присъствието на законния представител на нарушителя, а препис от него е връчен на управителя на „Янка Николова“ ЕООД-гр. Петрич. в деня на съставянето му.

Препис от обжалваното НП е надлежно връчено на нарушителя, чрез законния му представител.

При съставянето на акта за установяване на адм. нарушение и издаване на атакуваното НП са спазени изискванията, визирани в разпоредбите на чл.42 и чл.57 от ЗАНН. АУАН е съставен от св. М. С. на длъжност „гл. инспектор“ в Отдел „АИПО“ при Д„ИТ-Благоевград, която дава пълно описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено и изброява писмените доказателства, подкрепящи фактическите констатации. Същата е констатирала описаното нарушение, извършвайки проверка в обект, стопанисван от жалбоподателя и по документи. Актът и НП съдържат пълно и точно описание, както на нарушението, така и на мястото и датата на извършването му.

Действително в АУАН и НП се сочи, че проверката е извършена на ул. „С.“ № 22, докато се установява, че правилният номер е 5, но са налице достатъчно други индивидуализиращи мястото на нарушението белези – обект Бърза Закуска, експлоатиран от Я. Н. ЕООД, намиращ се на същата улица, поради което непосочване на коректния адрес на обекта не е съществено процесуално нарушение.

Съдът счита, че не са налице формални предпоставки за отмяна на НП, тъй като при реализирането на административно-наказателната отговорност на търговското дружество -жалбоподател не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да водят до опорочаване на производството.

Съгласно разпоредбата на чл.63, ал.2 от КТ работодателят няма право да допуска до работа работника или служителя, преди да му предостави документите по ал.1, а съгласно чл.63, ал.1 от КТ работодателят е длъжен да

предостави на работника или служителя, преди постъпването му на работа, екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни и копие от уведомлението по чл.62, ал.3, заверено от ТД на НАП. Съгласно чл.62, ал.3 от КТ, в тридневен срок от сключването или изменението на трудовия договор и в седемдневен срок от неговото прекратяване, работодателят или упълномощено от него лице е длъжен да изпрати уведомление за това до съответната ТД на НАП. Следва да се посочи, че тридневният срок за изпращане на уведомлението за сключен трудов договор не противоречи на задължението на работодателя по чл.63, ал.2 от КТ да допусне работника или служителя до работа едва когато вече му е връчил такова уведомление. В разпоредбата на чл.61, ал.1 от Кодекса на труда,

В хода на съдебното следствие не се доказва по безспорен начин извършването на нарушение от обективна страна. Не е спорно по делото, че към момента на извършване на проверката на обект „Бърза закуска“ гр. Петрич, на място са намерени няколко лица, едно от които е А. П.. Категорични доказателства, че същата е била приета на работа от санкционираното дружество обаче липсват. Данни в тази насока се съдържат единствено в показанията на свидетелките С. и М. и частично от декларацията за наличие на трудово/гражданско правоотношение. С. и М. обаче заявяват, че никое от лицата, намиращи се в заведението не е имало работно облекло, освен това твърдят, че всички лица са правели едно и също като не са видели никой от тях да се храни. Следва да се вземе предвид, че изводът си за упражняване на трудова дейност базират от това, че Пойязова се е намирала заедно с другите лица в едно помещение, в което се правили заготовки и че самата тя е правила такива, правила е и сандвичи, като двете момичета без договори били заедно с две от служителките в това обособено като кухня помещение, което П. и служителката Л. при разпита си в съдебно заседание отричат. Спорна е и видимостта към това задно помещение доколкото се изясни, че цялото заведение е от две части, Г-образно, преградени със стена и врата, като само частта с котлоните е видна от предното помещение, а на тях се варят спагетите. Спорно е също и къде са правени заготовките за сандвичите – дали пред клиентите, за да си избират какво да им се слага или отзад, в помещението, наречено „кухня“.

Данните в декларацията, собственоръчно попълнена и подписана от П., от друга страна не са достатъчни да обусловят категоричната фактическа констатация, че същата е полагала труд в проверявания обект. В тази насока, съдът взема предвид факта, че в декларацията не е посочен размер на трудовото възнаграждение, което е основен елемент на трудовия договор. Освен това не са посочени нито почивни дни, нито почивка за хранене, нито физиологични почивки в работния ден. Следва да се посочи, че изрично на гърба на декларацията е записала, че не полага труд, а само гледа.

Посоченото работно време от 15.00 до 17.00 часа също не кореспондира с уговорките между А. и управителката Н., че ще започне да работи на 4-часов работен ден. Освен това двучасовият период, който е посочен в декларацията, се обяснява от свидетелката с това, че това е времето от нейното пристигане в обекта до приключване на работното му време за деня, а че датата 04.05 е посочена като първият път когато е дошла да поиска да види естеството на работата. Следва да се посочи още, че от представения по преписката договор е видно, че същият е сключен за четиричасов работен ден, което потвърждава думите на П., че уговорката е била да идват от 13 до 17.00 часа.

Същевременно показанията на свидетелите П. и Л. разколебават съществено извода, за полаган от лицето труд по трудово правоотношение. Свидетелката П. е стояла до котлоните и е наблюдавала какво се вари на тях. Именно това, че се е намирала при котлоните е позволило на проверяващите да я видят при влизането им в обекта. В противен случай, ако бе във вътрешността на задното помещение, то не биха я видели дори и при отворена врата, предвид,

че целият обект е Г-образен. При това положение, само въз основа на свидетелските показания на проверяващите служители на Д „ИТ-Благоевград не може да се приеме, че нарушението е доказано по категоричен и несъмнен начин.

Логични са и показанията на Л., че заготовките се правят сутрин, че най-натовареното време е около обяд, както и че за времето от 15 до 17 часа обектът се почиства и за тогава не са необходими нови работници, защото към този момент е имало трима такива.

Следва да се посочи още, че не е имало пречка с П. да бъде сключен трудов договор, тъй като видно от показанията на проверяващите, на всички лица са раздадени декларации и се установило, че освен двете момичета-приятелки, които били в заведението, за да видят дейността му, всички служители са имали договори. Освен това П. е навършила 18 години, т.е. не е имало пречка да бъде със същата сключен договор преди да бъде допусната на работа.

Предвид горните доводи се разколебава извода на административно-наказващия орган относно обективните признаци на състава и авторството на нарушението по чл.63, ал. 2 от КТ, от което следва и неговата недоказаност.

Жалбоподателят е направил разноски за адвокат и е направил своевременно искане за тяхното присъждане. Представен е и договор за правна защита и съдействие, в който е отразено, че е заплатена сумата от 450 лева в брой. Това възнаграждение не е прекомерно, предвид санкцията, която е наложена на дружеството – жалбоподател, както и предвид обстоятелството, че се проведеха две открити съдебни заседания, с разпит на свидетели, на които присъстваше процесуалния представител на дружеството. Ето защо следва да му се присъдят направените разноски.

Водим от горното

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 01-2300259 от 27.07.2023 г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда“-Благоевград, с което на „Я. Н.“ ЕООД, ЕИК ****, с адрес в гр. П., ул. „Б.“ № *, представлявано от управителя Я. Е. Н. е наложена на основание чл.416, ал.5, вр. чл.414, ал.3 от КТ – „имуществена санкция“ от 1 500.00 лв. за нарушение на чл.63, ал. 2 от КТ.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ да заплати на „Я. Н.“ ЕООД, ЕИК *** разноски в размер на 450 лева за заплатено адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба, подадена чрез РС Петрич до АС-Благоевград по реда на глава 12-та от АПК в 14-дневен срок от получаване на съобщението за неговото изготвяне от страните.

Съдия при Районен съд – Петрич: _____